

Flertal ikke kunnet være med til. Fra alle Sider i Udvalget er man ogsaa bleven enig om at begrænse Begunstigelserne til en vis Tid. Udvalget mener, at denne lille Begunstigelse, som de smaa Bryggerier herved faa foreløbig og som en Overgang, kan være berettiget; idet man ikke behøver at frygte for, at deres Virksomhed derved vil blive særlig fremtrædende fremfor de store Bryggeriers, og heller ikke, at Speculationer med Oprettelsen af ny Bryggerier i Henhold til denne Lov skal finde Sted. Naagtet der i Udvalget har været forskellige Anskuelser om, hvorledes denne Sag skulde ordnes, har der dog været Enighed om, at det vilde være fornuftigst nu at komme til en endelig Ordning. Man har vel ogsaa været under Tryk af, at kunde man ikke blive enig om et Forslag, som kunde blive accepteret, vilde det medføre, at vi faa den forhøjede Afgift af 10 Kr. Efter de Betragtninger, som have gjort sig gældende, har man ment, at Ølstaten var tilstrækkelig høj, naar man kom til 9 Kr., vi behøvede ikke at gaa højere. I det hele taget gaar jo Bevægelsen i dette Ting ikke i Retning af at forhøje Forbrugsafgifterne, og man havde derfor helst set, at vi kunde være blevene staaende paa det nuværende Standpunkt med 7 Kr. pr. Td., men i Betragtning af, at vi snart vilde komme til at staa med 10 Kr. i Afgift, har man højet sig over for hverandre og er bleven enig om at stille dette Ændringsforslag, som jeg forudsætter, at alle de Herrer kende. Det gaar jo ud paa, at de mindre Bryggerier med indtil 6,000 Tønders Produktion skulde have en lille Begunstigelse. En Begunstigelse faa de jo alle, men de, som ikke brygge mer end 6,000 Td., faa lidt hyderligere i 5 Mar. Vi haabe, at denne Begunstigelse maa medføre, at de indrette sig paa for Fremtiden at blive stillede lige med de store Bryggerier, ligesom de hidtil have været det. Det er ikke nogen gammel Tanke at besyttede de smaa Bryggerier, det er noget, som er kommet frem for ganske nylig, og det er en Tanke, som, hvis den skulde gennemføres i sine Konsekvenser, let kunde føre til meget uheldige Resultater. Derfor have vi ogsaa kun kunnet gaa med til rent foreløbige Bestemmelser i saa Henseende. Resultatet er altsaa, at Udvalget er bleven enig, og jeg skal faaledes paa Udvalgets Begne indstille Regeringsforslaget med det af Udvalget stillede Ændringsforslag til Vedtagelse her i Tinget i Haab om, at de Duster og det Formaal, som Regeringen har sat sig, at bringe en forøget Indtægt i Statskassen uden at forhøje Prisen paa Øllet for Forbrugerne, maa blive virkeliggjort.

Alberti: Som det maaste vil erindres, tillod jeg mig ved denne Sags 1ste Behandling at give det Lovforslag, som forelagdes af den højtærede Finansminister, min fuldkomne Tilslutning, hvilket jeg søgte at begrunde og efter mine Anskuelser begrundede paa en Maade, der i og for sig var uangribelig. Det har derfor gjort mig ondt at se, at Udvalget kun i ganske ringe Grad har formaaet at tage Hensyn til de Betragtninger, jeg den Gang gjorde gældende. Det forekommer mig at være en ganske klar og rimelig Sag, at hvis Ølstaten forhøjes paa en saadan Maade, at Forhøjelsen ligesom den oprindelige Stat skal bæres af Konsumenterne, er der ikke noget at sige dertil fra Bryggeriernes Standpunkt. Naar Forholdet derimod er det, som her synes at være Tilfældet, at der foregaar en Skatteforhøjelse, som skal bæres af selve Bryggerierne, ikke derimod af Konsumenterne, hvilket jeg for øvrigt vilde finde uheldigt, forekommer det mig berettiget at undersøge, om alle Bryggerier i lige høj Grad ere i Stand til at bære denne Stat. At Staten vil blive baaren i alt Fald i et langt Tidsrum af Bryggerierne selv og ikke lagt over paa Konsumenterne, slutter jeg deraf, at det praktisk er erkendt af det ærede Udvalg og ogsaa af den ærede Ordfører i de Bemærkninger, han nys fremsatte. Naar nu Forholdet er det, at man lægger Stat paa selve Producenten, Bryggeriet, turde det være noget, som ikke trænger til Bevis, at denne Stat lettere kan bæres af de store Bryggerier, da disse, som ogsaa i Bilagene til Betænkningen er ophøst, have pr. Tønde Øl væsentlig mindre Produktionsomkostninger end de smaa Bryggerier. At det er saa, er jo udtrykkelig erkendt af hele Udvalget, og hvis det ikke var saa, kunde Udvalget heller ikke være gaaet ind paa at give de mindre Bryggerier nogen som helst Moderation i Prisen. Det var noget, som den ærede Ordfører, saa vidt jeg forstod ham, heller ikke drog i Tvivl. Det, der for ham var Spørgsmaalet, var dels, hvor stor Moderationen skulde være, og dels, om der burde være en beständig Moderation, saa længe Ølstatloven eksisterede, eller kun for en kortere Tid. Nu kan der naturligvis strides om, hvorvidt det er tilstrækkeligt at give en Moderation af henholdsvis 1 Kr., $\frac{3}{4}$ Kr., $\frac{1}{2}$ Kr. og $\frac{1}{4}$ Kr. for hver af de første Rækker af 1,500 Tdr. Øl, eller om ikke den Sum, der maatte foreslages i Moderation, maatte være væsentlig højere. Jeg har efter de Oplysninger, der ere fremkomne, ikke kunnet komme til andet Resultat, end at